

253.

Τὸ συμφέρον μεταχειρίζεται ὡς μοχλοὺς πᾶν εἶδος ἀρετῆς καὶ πᾶν εἶδος κακίας.

254.

Ἡ ταπεινοφροσύνη πολλάκις πλαστή τις εἶναι ταπεινώσις, χρησιμεύουσα πρὸς ὑπόταξιν τῶν ἄλλων, τῆς ὑπερηφάνειας εἶναι τέχνασμα, ἥτις οὐχὶ σπανίως ταπεινῶς φέρεται, τὰ ἄνω διώκουσα. Μυρία δὲ ἡ ὑπερηφάνεια μεταλλάσσει πρόσωπα, ἀλλ' οὐδέποτε ἄλλοτε καταπλάσσει κάλλιον, οὐδὲ ἀπατηλότερον λαμβάνει σχῆμα, εἰμὴ ὅταν ὑποκλέπτῃ τῆς ταπεινοφροσύνης τὴν μορφήν.

255.

Ἐκαστον αἰσθημα ἴδιον ἔχει τόνον φωνῆς, ἰδίας χειρονομίας, ὅσιν ἰδίαν· κατ' αὐτὰ δὲ τὰ καλὰ ἢ κακὰ, τὰ εὐχάριστα ἢ ἀτερπῆ τοῦ αἰσθήματος σημεῖα ὁ ἄνθρωπος ἀρέσκει ἢ ἀπαρέσκει.

ΔΑΝΕΙΟΝ ΠΝΕΥΜΑ

Ὁ καθηγητῆς *Φ συχρότατα παραμελεῖ καὶ τῶν στοιχειωδεδεστάτων ὄρων τῆς καθαριότητος. Ἀείποτε πενθοῦσιν οἱ ὄνυχες αὐτοῦ καὶ τῶν χειρῶν του τὸ ἀκάθαρτον εἶνε παροιμιῶδες.

Πρὸς τινὰ δ' ἀποροῦντα διὰ τὴν ἀβελτηρίαν ταύτην τοῦ ἀνδρός, εἶπε φίλος τῆς·

«Μὴ θαύμαζε, φίλε μου, διὰ τὰς χεῖρας τοῦ κ. *Φ. Εἶνε ὅπως εἶνε, διότι ἔχει τὴν κακὴν συνήθειαν νὰ τὰς φέρῃ κατὰ πᾶσαν στιγμὴν εἰς τὸ πρόσωπόν του. * *

Ἱερεὺς χωρίου τινὸς κηρύττων ἀπ' ἄμβωνος ἔλγειν ὅτι «τὸ λογικὸν χρησιμεύει ὡς χαλινὸς διὰ τὰ πάθη». Ἀλλὰ τὴν ἐσπέραν τῆς αὐτῆς ἡμέρας ἐμέθυσε καὶ ἀναίσθητον τὸν μετέφερον εἰς τὴν οἰκίαν του. Τὴν ἐπομένην εἰς τῶν χωρικῶν τῷ εἶπε.

— Ποῦ εἶχατε χθὲς πάτερ, τὸν χαλινὸν σας ;
— Τὸν εἶχα ἐκβάλλει, πρὸς στιγμὴν, τέκνον μου, ἀπήντησεν ὁ Ἱερεὺς, διὰ νὰ πῶ ὀλίγον.

ΑΛΗΘΕΙΑΙ

* * Ἡ εὐνομία ἐγκρατεῖται ἐν τῇ ἁρμονίᾳ δύο ἀντιθέτων στοιχείων, τῆς ἐλευθερίας καὶ τοῦ κύρους. Ἡ τοιαύτη ἁρμονία παρ' ἡμῖν διαταράχθη, διότι ἐν τῶν δύο τούτων στοιχείων, τὸ κύρος, l'autorité, εὐρίσκειται ἐν ἐλλείψει, ἐν ᾧ ἡ ἐλευθερία περισσεύει. Τί συμβαίνει ὅταν παραβιάζεται ἡ δικαιοσύνη, ὅταν ὁ τυχὼν θέλῃ νὰ γίνεταί ἀνώτερος τοῦ Νόμου, ὅταν ἡ νόμιμος τῆς ἐξουσίας δύναμις ἐκμηδενίζεται, ὅταν τὰ κυβερνητικὰ μέτρα γίνωνται ἔρμαια τῶν ἐπιτετραμμένων τὴν τήρησιν καὶ ἀσφάλειαν αὐτῶν ; Περισεύει ἡ ἐλευθερία καὶ ἐλλείπει τὸ κύρος. Τί συμβαίνει ὅταν τὸ Γνωθὶ σαυτὸν ἀγνοῶται, ὅταν σπάνιοι ᾖναι οἱ ἀναγνωρίζοντες ὑπεροχὴν τινὰ εἰς τὸν ἄλλον, ὅταν τὸ σέβας πρὸς πάντας καὶ πρὸς τὰ πάντα παρ' ἡμέραν ἐλείπη, ὅταν ὁ ἔχων ἀνάγκη

πολλὰ νὰ μάθῃ καὶ πολλὰ νὰ διδαχθῇ ἀυτοχειροτονεῖται διδάσκαλος τῆς κοινωνίας, ὅταν πολλοὶ μὲν ᾖναι οἱ διεκδικοῦντες δικαιώματα, ὀλίγιστοι δὲ οἱ ἐκτελοῦντες καθήκοντα ; Περισσεύει ἡ ἐλευθερία καὶ ἐλλείπει τὸ κύρος. Δὲν πείθεται ἕκαστος ποῦ ἐγκρατεῖται τὸ γενικὸν κακόν ; Τὸ κύρος ἐλλείπει· οὐδεὶς εἰς οὐδὲν ὑποτάσσεται κύρος. Μία λοιπὸν ἡ νόσος, μία ἡ θεραπεία. Τὸ κύρος ἐλλείπει, ἄς ἀνεγειρωμεν τὸ κύρος. Τὸ κύρος τῶν νόμων, τὸ κύρος τῶν ἀρχῶν, τὸ κύρος τῆς ἀληθείας. Τί ἐφώναζαν ἐν τῇ συγκλήτῳ τῆς Ῥώμης, ὅτε οὕτω πως ἐνεφανίζετο ἡ ἐθνικὴ ἀνάγκη ;— Caveant Consules. Τί φωνάζουν ἐν Ὀλλανδίᾳ, ὅταν ἡ πλημμύρα ἀπειλῇ τὸ ἔδαφος τῆς πατρίδος ;— Ἄς δράμωμεν εἰς τὰ προχώματα. (Ε. Α. Σίμος).

ΜΙΑ ΣΥΜΒΟΥΛΗ ΚΑΘ' ΕΒΔΟΜΑΔΑ

Μὴ συνεθίζετε τὰ παιδιά νὰ φορῶσι φλανέλλαν κατάσαρκα, πλὴν μόνον ἐν ἀναποφεύκτῳ ἀνάγκῃ καὶ ἐνοσεῖται, κατὰ ῥητὴν παραγγελίαν τοῦ ἱατροῦ.

Ἡ φλανέλλα ἕνεκα τῆς εὐκαμψίας, τῆς μαλακότητος καὶ τῆς ἐλαφρότητος αὐτῆς εἶνε καταλληλοτάτη εἰς κατασκευὴν ἐνδυμάτων ἐξωτερικῶν, ὅποια ἴσα ἴσα ὑπερεπιθυμεῖ καὶ παραγγέλλει ἡ ὑγιεινὴ, τουτέστι ἐνδύματα εὐρύχωρα, καλύπτοντα τὰ μέλη τοῦ σώματος χωρὶς καὶ νὰ πιέζωσι καὶ συσφίγγωσιν αὐτά, μὴ παρεμποδίζοντα τὰς ἐλευθέρως τοῦ σώματος κινήσεις, ἀλλὰ καὶ ἐπαρκῶς προφυλάσσοντα ἀπὸ τῶν ἐπιπρησιῶν τῆς ἀτμοσφαιρας. Ἐνεκα λοιπὸν τῶν καλῶν τούτων ἰδιοτήτων τῆς φλανέλλας δυνάμεθα νὰ κατασκευάζωμεν ἐξ αὐτῆς πάντα τὰ ἐξωτερικὰ ἐνδύματα τῶν παιδιῶν ἀρρένων τε καὶ κορασιῶν, χωρὶς νὰ καταδικάζωμεν εἰς τὴν διὰ φλανέλλας βάσανον καὶ ἐνόχλησιν τὸ ὑγιὲς στήθος, τὴν καλῶς ἔχουσαν κοιλίαν τοὺς ἀκμαίους καὶ στερεοὺς πόδας τοῦ παιδιοῦ καλύπτοντες αὐτὰ κατάσαρκα διὰ φλανέλλας.

Τὴν φλανέλλαν ἄς φορῶσι κατάσαρκα οἱ ἀρρωστοὶ, οἱ ἀδυνάτου-κράσεως, ὧν τὸ στήθος εἶνε εὐπαθὲς, οἱ ἄλλοτε παθόντες βρογχίτιδα, πνευμονίαν, εἰς οὓς εἶνε ἀναπόφευκτος, ἀλλ' εἶνε ὁμῶς περιττὴ εἰς τοὺς ὑγιᾶς ἔχοντας.

Ἐὰν περιτυλίσετε τὰ παιδιά διὰ φλανέλλας ὅτε εἶνε ὑγιέστατα, τί θὰ ἐπιθέσητε ἐπὶ τοῦ στήθους τῶν ὅταν ἀρρωστήσωσιν ;

Ἄς μὴ σὰς παρασύρῃ λοιπὸν εἰς ἀκαίρους προφυλάξεις ἢ πρὸς τὰ τέκνα ἀγάπη. Τίς ἀρνεῖται ὅτι ἡ κίνησις εἶνε ἄριστον ἀντιπυρετικὸν φάρμακον ; Καὶ ὅμως οὐδέποτε, θίποφασίσθητε νὰ δώσητε κίνησιν εἰς παιδιά ὑγιέστατα, ἐὰν μὴ πρῶτον προσβληθῶσιν ὑπὸ πυρετοῦ. Δι' αὐτὸν δὲ τοῦτον τὸν λόγον μὴ ἐπιβάλλετε φλανέλλαν εἰς τὰ ὑγιᾶς ἔχοντα παιδιά.